

[Valdemar Thomsen.]

og derefter fra denne Plads i Realiteten at haane de Mennesker, der paa Grund af Landbrugets økonomiske Mishandling mener, at et Bondeparti er paakrævet?

Maa jeg med Hensyn til det Spørgsmaal, der er paa Dagsordenen her, erindre om Begivenhederne i Forbindelse med det oprindelige Saneringsforslag. Man kan nok forstaa, at en Omtale af det virker noget pinligt paa Venstre og paa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Nu har det ærede Medlem søgt at lægge Ansvaret for den Ændring, der skete paa det Tidspunkt, over paa Regeringspartierne; men han kan jo ikke komme bort fra, at der i selve Venstres Betænkning ikke alene er udtalt et Ønske — det er der maaske ikke saa meget at sige til —, men ogsaa stillet direkte Ændringsforslag til Regeringens oprindelige Forslag — som gik ud paa at give Parilaan, altsaa uden Kurstab — om at erstatte dette med forskellige andre Bestemmelser.

Jeg maa have Lov til i denne Forbindelse at minde om, at ikke alene blev Forslaget nu ændret fra at gælde Laan uden Kurstab til at dreje sig om Laan med Kurstab, men der skete desuden ogsaa det meget betegnende, at Venstre ved denne Lejlighed — det kan jo ses i de Ændringsforslag, som findes i Betænkningen angaaende det første Saneringsforslag — mente, at Kreditorer først skulde have Lov til at byde paa en Ejendom, som skulde gældsanes. Det var virkelig en smuk Tanke, at en Kreditor først skulde have Ret til, hvis — saadan tror jeg, der stod i Betænkningen — Gælden oversteg det, der var rimeligt, hvis han mente, at Ejendommen var mere værd for ham, at byde paa den og saa sandsynligvis have Lov til at overtage den.

Og det næste var det, at Venstre gennem sine Ændringer stillede Forslag om 4 pCt.s Obligationer, som enhver ved vil give store Kurstab. Jeg maa hertil bemærke, at naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen henviser til, at der var Konverteringsbestræbelser i Gang, maa det bero paa en slem Erindringsforskydning. Hvis det ærede Medlem vil gaa Rigsdagstidenden fra 1933—34 efter, vil han se, at Venstre Gang paa Gang har konstateret,

at Konverteringsbestræbelserne nu maatte anses som uhjælpelig sammenbrudte, at det var den højtærede Indenrigsministers Skyld, og alt hvad man nu sagde. Jeg synes, det er urimeligt nu at komme med et saadant Anbringende, at Venstre stillede det Forslag, fordi der endnu paa det Tidspunkt var Udsigt til Rentesenkning, for det var der overhovedet ikke.

Det tredje Punkt, jeg her vil pege paa, nu da det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har draget det frem, er den Omstændighed, at Venstre foreslog 3 pCt. i de første 2 Aar i Modsætning til Regeringsforslaget, der gik ud paa 1½ pCt. i de 2 første Aar.

Og endelig foreslog man — og det synes jeg for øvrigt er noget af det mest betegnende ved de Forslag, Venstre fremsatte paa det Tidspunkt —, at disse 4 pCt.s Obligationer, som man nu stillede Forslag om, med Hensyn til hvilke man paa Forhaand maatte være klar over, at Familie, Venner og handlende, de, som er vant til at bære Tab ved en saadan Lejlighed, nu ogsaa skulde bære de store Kurstab, der her vilde blive Tale om, i Stedet for de store Formueejere og dem, der har de store Indtægter, saaledes som det oprindelige Forslag gik ud paa, at disse 4 pCt.s Obligationer, naar de blev deponeret, som det hed, det vil sige, naar de blev overtaget af Højfinans og Forsikringsselskaber, og hvad der nu kan være, automatisk skulde stige fra 4 pCt. til 4½ pCt.

Jeg synes ærlig talt ikke, at det var helt med Urette, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foged i sit første Indlæg her sagde, at et saadant Forslag kun kunde betegnes som kapitalvenlig og landbrugsfjendsk Politik. Efter min Mening er det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen for god til at tage netop det Forslag i Forsvar; det skulde han overlade til det ærede Medlem Hr. Krag.

Formanden: Efter den Udvikling, som Forhandlingerne nu efterhaanden antager, opgiver jeg Haabet om at faa Debatten om den foreliggende Sag afsluttet i dette Møde. Jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne.

Folketingsmand Hasle har meddelt